



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a Mgr. Jany Jurečkové v právní věci

žalobce

I. W.
bytem xxx
Spolková republika Německo,
zastoupen advokátkou JUDr. Andreou Považanovou,
se sídlem Praha 5, Elišky Peškové 15

proti
žalovanému

Úřad průmyslového vlastnictví
se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a

v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 30. 12. 2014, č. j. O-500695/D55462/2014/ÚPV

T a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá práva na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se včas podanou žalobou dne 2. 3. 2015 domáhal u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 30. 12. 2014, č. j. O-500695/D55462/2014/ÚPV, kterým byl zamítnut jeho rozklad proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 1. 8. 2014 o zamítnutí námitek proti zápisu slovní ochranné známky ve znění „PUREWIN“, jejímž přihlašovatelem je společnost SOFI REAL a.s., IČ: 277 26 851, se sídlem Ratiškovice 217.
2. Přihláška slovní ochranné známky ve znění „PUREWIN“ byla podána dne 21. 12. 2012 a zveřejněna dne 13. 3. 2013 pro následující výrobky a služby zařazené do třídy 3: přípravky pro mytí, čištění, leštění, broušení a odmašťování v domácnosti, přípravky pro mytí, čištění, leštění, broušení a odmašťování v kancelářích, prací a bělicí přípravky a jiné prací prostředky, mýdla včetně dezinfekčních, parfumerie, kosmetika, vlasové vody, zubní pasty, deodoranty pro lidskou potřebu nebo pro zvířata, osvěžovače vzduchu v místnostech, hygienické toaletní přípravky; (5) dezinfekční a antibakteriální přípravky, přípravky pro čištění vzduchu, hygienické výrobky pro osobní hygienu kromě toaletních potřeb, deodoranty jiné než pro lidskou potřebu nebo pro zvířata, chemické přípravky pro hubení parazitů, obtížného hmyzu a škůdců; (21) pomůcky pro domácnost a kuchyň, drobné náčiní a přístroje pro domácnost a kuchyň ruční, hřebeny a mycí houby, kartáče (s výjimkou štětců), dávkovače aerosolové, s výjimkou dávkovačů pro lékařské účely, dávkovače mýdla, dávkovače papírových ručníků, dávkovače toaletního papíru, kartáče, mopy, materiály pro výrobu kartáčů, čisticí potřeby, drátky na čištění parket, utěrky na úklid, utěrky napuštěné čisticími přípravky; (24) textil a textilní zboží nezahrnuté v jiných třídách, rukavice na umývání, nábytkové ochranné potahy, utěráky, ručníky textilní; (37) služby úklidové, čištění, praní prádla, čištění interiérů budov, čištění vnějších povrchů a ploch budov, včetně fasád a oken, pronájem čisticích strojů, hubení škůdců s výjimkou zemědělských, nebo zábavy nebo výchovy nebo vzdělávání podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957.
3. Dne 12. 6. 2013 podal I. W. proti zápisu slovní ochranné známky ve znění „PUREWIN“ námitky proti zápisu napadené obrazové ochranné známky zn. sp. O-501679 podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů. Namítající uvedl, že je majitelem slovní ochranná známka Společenství č. 8148179 ve znění „proWIN“ s právem přednosti ode dne 11. 3. 2009, která je zapsána pro shodné, resp. obdobné výrobky a služby jako jsou ty, pro něž má být chráněna napadená ochranná známka. Namítající uvedl, že obě označení jsou si podobná, a proto zde existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti. Odkazoval na ustálenou judikaturu Soudního dvora Evropské unie, (dále jen „SDEU“).

4. Namítaná slovní ochranná známka Společenství č. 8148179 ve znění „proWIN“ byla u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), (nyní EUIPO), přihlášena dne 11. 3. 2009 a pro společnost Winter Vermögensverwaltung GmbH & Co KG, Illingen, Zeppelinstrasse 8, zapsána dne 2. 9. 2009 pro následující výrobky a služby zařazené do třídy 3: parfémy; éterické oleje; výrobky pro péči o tělo a kosmetické výrobky; čisticí přípravky; kosmetika; mýdla; toaletní mýdla; bělicí prostředky a jiné látky pro praní; čisticí, lešticí, cídicí a brusné přípravky; parfémové zboží; vlasové vody; prostředky k čištění zubů; do třídy 5: dietetické látky upravené pro lékařské účely; chemické a rostlinné výrobky pro zdravotní péči; farmaceutické výrobky, zejména vitaminové a minerální přípravky; potravinové doplňky pro lékařské účely, zejména na bázi nebo sestávající z uhlohydrátů a/nebo rostlinných výtažků, zejména ovocných výtažků a/nebo vitaminů, minerálních látek; zdravotní čaje; potravinové doplňky/diabetické potraviny nikoliv pro lékařské účely na bázi nebo sestávající z rostlinných výtažků, zejména ovocných výtažků a/nebo vitaminů, minerálních látek; do třídy 21: čisticí přístroje s ručním pohonem; čisticí hadříky; kosmetické kartáčky; kartáče na umývání nádobí; houby na použití v domácnosti; rukavice na leštění; rukavice pro domácnost; hřebeny a houby; čisticí potřeby; do třídy 26: stuhy do vlasů; sponky do vlasů; čelenky; ozdoby do vlasů; zavírací sponky do vlasů podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb.
5. Správní orgán prvního stupně rozhodnutím ze dne 1. 8. 2014 podané námitky zamítnul s tím, že posoudil porovnávání označení z hlediska vizuálního, fonetického i sémantického, jakož i celkového dojmu, přičemž je patrné, že porovnávání označení si nejsou podobná. Odlišná počáteční část porovnávaných označení způsobuje, že napadené označení nemůže vyvolat mylný dojem na straně veřejnosti, že jím označené produkty pocházejí od majitele namítané ochranné známky Společenství a naopak. Slovní prvky „PUREWIN“ a „proWIN“ jako celek z vizuálního hlediska nevykazují z důvodu rozdílné skladby písmen slovních prvků, zejména na jejich počátku, dostatečnou míru podobnosti. Koncovou část „WIN“ přihlašovaného označení nelze posuzovat odděleně nebo jí přisuzovat identifikující roli v označení, bez ohledu na jejich počáteční části. Rovněž z fonetického hlediska zanechají porovnávání označení s ohledem na jejich odlišnou počáteční část odlišný fonetický vjem. Pokud jde o hledisko sémantické, je nepravděpodobné, že shodné části slovních prvků přisoudí spotřebitel konkrétní významový obsah, a to i s ohledem na její spojení s počáteční částí. Průměrný spotřebitel nebude zkoumat možný významový obsah jednotlivých částí slovních prvků předmětných označení, a pokud přesto přisoudí napadenému označení a namítané ochranné známce Společenství jako celku nějaký významový obsah, bude dostatečně odlišný. Některé výrobky, pro které je přihlášeno napadené označení, jsou sice shodné nebo podobné s výrobky, pro které je zapsána namítaná ochranná známka Společenství, existenci záměny z pohledu spotřebitelské veřejnosti nelze mít s ohledem na absenci shodnosti nebo podobnosti napadeného označení s namítanou ochrannou známkou Společenství za pravděpodobnou, a to ani v podobě vzájemné asociace předmětných označení, která by mohla vést k záměně původu jimi opatřených produktů.
6. Konstatoval, že zápisem přihlašovaného označení do rejstříku ochranných známek nedojde k zásahu do zákonem chráněných starších práv namítajícího, jelikož pravděpodobnost záměny předmětných označení na straně veřejnosti nebyla shledána.

7. Včas podaný rozklad ze dne 28. 8. 2014 byl zamítnut žalobou napadeným rozhodnutím, v němž předseda Úřadu průmyslového vlastnictví zdůraznil, že správní orgán prvního stupně opřel svá hodnocení o průměrného spotřebitele tak, jak byl konstatován rozsudkem SDEU ve věci C-210/96 Gut Springenheide GmbH und Rudolf Tusky v. Oberkreisdirektor des Kreises Steinfurt. Při hodnocení podobnosti označení přihlédl ke standardní judikatuře Tribunálu, konkrétně k rozsudku Tribunálu ve spojených věcech T-183/02 a T-184/02 El Corte Inglés, SA v. OHIM (slovní ochranná známka MUNDICOR) a potvrdil názor o nepodobnosti porovnávaných označení. Zabýval se rovněž otázkou, zda je možno aplikovat tzv. kompenzační princip ve smyslu rozsudku SDEU ve věci C-39/97 Canon Kabushiki Kaisha v. Metro-Goldwyn-Mayer Inc.
8. Žalovaný tedy shodně jako správní orgán v prvním stupni dospěl k závěru, že porovnávaná označení nejsou podobná. Z hlediska vizuálního dovodil, že s ohledem na to, že spotřebitel vnímá především začátek slova a přisuzuje mu tak větší význam, se u napadeného označení jako dominantní a více významný jeví začátek označení „PURE“. Vzájemné odlišnosti převažují nad shodností počáteční hlásky „P“, již nelze vnímat odděleně, i koncovky „WIN“, konstatoval, že napadené označení není namítané ochranné známce Společenství podobné. U fonetického

hlediska dospěl žalovaný k závěru o nepodobnosti porovnávaných označení zejména na základě odlišné zvukové reprodukce počátku označení, přičemž bylo přihlédnuto k tomu, že stejně jako u hlediska vizuálního bude spotřebitel vnímat především počátek slova. Z pohledu sémantického žalovaný konstatoval, že buď toto hledisko nebude hrát při porovnání označení roli a obě označení budou spotřebitelé vnímat jako fantazijní, bez konkrétního významu, popř. bude přihlašované označení „PUREWIN“ vnímáno celé jako výraz fantazijní, zatímco u namítané ochranné známky Společenství spotřebitel bude vnímat jako fantazijní pouze první část označení a koncové části „WIN“ přisoudí významový obsah.

9. Pokud jde o porovnání přihlášených výrobků a služeb s výrobky chráněnými namítanou ochrannou známkou, žalovaný se jimi zabýval v rozsahu vzneseného rozkladu a přezkoumal podobnost pouze u těch výrobků a služeb, které nebyly v prvním stupni řízení shledány jako podobné. Namítajícímu přisvědčil ohledně namítané podobnosti výrobků přihlášených ve třídě 21 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb, pro které je chráněna namítaná ochranná známka Společenství. Pokud však jde o „textil a textilní zboží nezahrnuté v jiných třídách, nábytkové ochranné potahy“, posoudil tyto výrobky jako odlišné od výrobků zapsaných pro namítanou ochrannou známku Společenství, neboť a priori nesouvisí s čištěním a uklízením a výrobky z toho vyplývajícími. Co se týče služeb ve třídě 37 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb, pro které je napadené označení přihláшено, nejedná se o služby, které by se vztahovaly pouze k výrobkům zapsaným pro namítanou ochrannou známku Společenství. V rámci těchto služeb mohou být používány čisticí prostředky, pro které je mj. chráněna namítaná ochranná známka Společenství, nelze však konstatovat podobnost, neboť povaha těchto služeb se liší od výroby takového zboží. Po vyhodnocení zjištěných skutkových okolností dospěl žalovaný k závěru, že nebezpečí záměny mezi napadeným označením a namítanou ochrannou známkou Společenství neexistuje, a to i přes skutečnost, že některé porovnávané výrobky jsou shodné či podobné, neboť porovnávaná označení nebyla shledána podobnými.

10. Žalovaný posoudil rovněž pravděpodobnost asociace a uvedl, že asociace označení není striktnější alternativou k pravděpodobnosti záměny označení, nýbrž slouží pouze k definování jejího rozsahu. To znamená, že se nedá aplikovat v případě, kdy si spotřebitelská veřejnost při spatření označení vybaví starší ochrannou známku, aniž by bylo pravděpodobné, že předmětná označení zamění. Takový výklad je v souladu s rozsudkem SDEU ve věci C-251/95 SABEL BV v. Puma AG, Rudolf Dassler Sport.
11. Žalovaný uzavřel s tím, že v inkriminované věci neexistuje ani pravděpodobnost asociace mezi napadeným označením a starší namítanou ochrannou známkou Společenství, která by měla za následek neoprávněný zásah do práv namítajícího k jeho ochranné známce.
12. K požadavku namítajícího na uplatnění tzv. kompenzačního principu ve smyslu předseda Úřadu uvedl, že vzhledem k tomu, že mezi napadeným označením a starší ochrannou známkou Společenství nebyla shledána podobnost v žádném stupni, nebylo možné tzv. kompenzační princip rozsudku SDEU ve věci C-39/97 Canon aplikovat.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

13. Žalobce se svým podáním domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 30. 12. 2014, č. j. O-500695/D55462/2014/ÚPV.
14. Žalobce namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí s tím, že žalovaný nesprávně vyložil příslušná ustanovení zákona a rozhodnutí SDEU, zejména neurčitý právní pojem „pravděpodobnost záměny a nevzal v potaz tzv. „kompenzační princip“.
15. Žalobce namítal, že porovnávaná označení jsou podobná vizuálně, foneticky i sémanticky, jakož i z celkového dojmu.
16. Žalobce namítal podobnost dotčených výrobků, jejich konkurenční nebo komplementární charakter.
17. Žalobce namítal pravděpodobnost záměny a tvrdil, že žalovaný chybně vyložil rozsudek SDEU ve věci C-39/97 Canon.
18. Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 30. 4. 2015 navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou. Poukázal na skutečnost, že kompenzační princip podle rozsudku SDEU ve věci C-39/97 Canon nelze aplikovat bez určitých mantinelů a nepodobná označení nelze označit za zaměnitelná jen z toho důvodu, že se vztahují ke shodným nebo podobným výrobkům.
19. Městský soud v Praze ve věci rozhodl bez jednání, neboť ani žalobce, a ani žalovaný se k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního nevyjádřili.

III.

Posouzení žaloby

20. Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
21. *Podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách přihlašované označení se nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu majitelem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou,*
22. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního ze dne 22. dubna 2014, čj. 8 As 37/2011-154, posouzení zaměnitelnosti ochranné známky podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách či dotčenosti na právech přihláškou, která nebyla podána v dobré víře, podle § 7 odst. 1 písm. k) tohoto zákona, je věcí výkladu příslušného neurčitého právního pojmu a jeho aplikace na zjištěný skutkový stav. Správní uvážení se zde neuplatní. Závěry správního orgánu o těchto otázkách přezkoumává soud v rámci námitek uplatněných v žalobě v plném rozsahu.
23. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2013, čj. 8 As 41/2012-46, pro posuzování podobnosti mezi výrobky podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách je nutné zohlednit všechny relevantní faktory, které charakterizují vztah mezi dotčenými výrobky. Tyto faktory zahrnují zejména povahu výrobků, jejich účel, způsob použití, jakož i jejich konkurenční nebo komplementární charakter. Dalšími faktory, na které je možno brát ohled, jsou též distribuční kanály, relevantní veřejnost a obvyklý původ zboží (převzato z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2008, čj. 9 As 59/2007-141). Při posuzování podobnosti slovních označení pro účely § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách, je nutné vzít v úvahu mimo jiné následující faktory:
- (1) průměrný spotřebitel obvykle přikládá větší význam počáteční části slov než částem následujícím;
 - (2) průměrný spotřebitel při vnímání slovního označení obvykle rozloží toto označení na slovní prvky, které mu naznačují konkrétní význam nebo které se podobají slovům, jež zná; a
 - (3) průměrný spotřebitel nebude u složené ochranné známky za rozlišovací a převládající prvek celkového dojmu vyvolaného touto ochrannou známkou považovat její popisný prvek, ale její prvek fantazijní. Tato kritéria však nelze aplikovat mechanicky.
24. Při posuzování žalobních námitek v plné jurisdikci vycházel Městský soud v Praze z citované judikatury Nejvyššího správního soudu, jakož i ustálené judikatury Soudního dvora Evropské unie, (dále jen „SDEU“).
25. Podle ustálené judikatury SDEU vnímání ochranných známek průměrným spotřebitelem dotčených výrobků nebo služeb hraje rozhodující úlohu v celkovém posouzení nebezpečí záměny ochranných známek. V tomto ohledu průměrný spotřebitel vnímá obvykle ochrannou známku jako celek a nezabývá se jejími jednotlivými detaily. Toto kritérium bylo ve specifické oblasti ochranných známek potvrzeno rozsudkem SDEU ve věci C-

342/97 Lloyd Schuhfabrik Meyer & Co. GmbH v. Klijsen Handel BV., ohledně otázky, kdy má ochranná známka vysokou rozlišovací způsobilost. Jím se rozumí zejména současní nebo potenciální spotřebitelé daného druhu výrobků nebo služeb, pro které se ochranná známka užívá, nebo osoby zapojené do distribuční sítě daného druhu výrobků nebo služeb, popřípadě obchodní kruhy, zabývající se daným druhem výrobků nebo služeb, pro které se ochranná známka užívá. Základem pro pojetí relevantního spotřebitele se stal rozsudek SDEU ve věci C-210/96 Gut Springenheide, v němž bylo konstatováno, že při posuzování, zda dané označení je schopno klamat, se musí brát v úvahu pravděpodobné očekávání průměrně informovaného, pozorného a rozumného průměrného spotřebitele.

26. Při posuzování zaměnitelnosti střetnuvších se ochranný známek je určujícím kritériem to, co vytváří celkový dojem ochranné známky. SDEU judikoval rozsudku ve věci C-251/95 SABEL, že „pravděpodobnost záměny musí být posuzována globálně s přihlédnutím ke všem faktorům relevantním pro okolnosti případu“, a že „globální posouzení vizuální, sluchové a významové podobnosti střetnuvších se známek musí být založeno na celkovém dojmu, který známky vyvolávají, přičemž je třeba vzít v úvahu zejména jejich distinktivní a dominantní prvky“.

27. V inkriminované věci se Městský soud v Praze nejprve zabýval žalobní námitkou směřující proti chybné aplikaci § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách, tj. posouzení podobnosti porovnávaných označení, a dospěl k závěru, že uplatněné námitky jsou neodůvodněné.

28. V inkriminované věci správní orgány obou stupňů uvedly, že při zkoumání podobnosti porovnávaných označení je nutno postupovat podle kritéria průměrného spotřebitele. Odkázaly na vymezení provedené SDEU v rozsudcích C-342/97 Lloyd Schuhfabrik Meyer a C-210/96 Gut Springenheide, že se tedy jedná o spotřebitele přiměřeně dobře informovaného, všímavého a obezřetného, přičemž je nutno také vzít v úvahu, že úroveň pozornosti se mění podle kategorie dotčených výrobků nebo služeb. Průměrným spotřebitelem podle názoru soudu bude v inkriminované věci tedy především široká spotřebitelská veřejnost poptávající mycí, čistící a úklidové prostředky, drogistické zboží. Správní orgán prvního stupně ho blíže neoznačil, žalobce ve svém rozkladu námitky neuplatnil, takže žalovaný se již touto otázkou nezabýval a ani zabývat nemohl.

29. Pokud jde o výrobky, na něž se porovnávaná označení vztahují, spotřebitel se bude orientovat především podle názvu, resp. znění porovnávaných označení a zejména jejich významu. Jak

judikoval SDEU v citovaném rozsudku ve věci C-342/97 Lloyd Schuhfabrik Meyer, má spotřebitel pouze zřídka možnost mít při výběru zboží ochranné známky vedle sebe, nýbrž pracuje s nedokonalým vjemem ve své paměti.

30. Žalobce namítal, že se měl žalovaný zabývat rozlišovací způsobilostí namítaného označení, a to jak vnitřní, tak získanou, která zvyšuje pravděpodobnost záměny, a odkazoval na rozsudek SDEU ve věci C-252/07 Intel Corporation Inc. v. CPM United Kingdom Ltd, v němž SDEU judikoval mj.

„Článek 4 odst. 4 písm. a) první směrnice 89/104 o ochranných známkách musí být vykládán v tom smyslu, že existence spojení, ve smyslu rozsudku ze dne 23. října 2003, Adidas-Salomon a Adidas Benelux (C-408/01), mezi starší ochrannou známkou s dobrým jménem a pozdější ochrannou známkou musí být posuzována celkově, s přihlédnutím ke

všem relevantním faktorům projednávaného případu. Skutečnost, že pozdější ochranná známka u běžně informovaného a přiměřeně pozorného a obezřetného průměrného spotřebitele evokuje starší ochrannou známku s dobrým jménem, má stejný význam jako existence spojení mezi kolidujícími ochrannými známkami, ve smyslu uvedeného rozsudku. Skutečnost, že: starší ochranná známka získala velmi dobré jméno pro určité specifické kategorie zboží nebo služeb, toto zboží nebo tyto služby nejsou podobné nebo nejsou značně podobné zboží nebo službám, pro něž je pozdější ochranná známka zapsána, a starší ochranná známka je jedinečná ve vztahu k jakémukoli zboží nebo službám, neznámá nezbytně existenci spojení mezi kolidujícími ochrannými známkami, ve smyslu rozsudku Adidas-Salomon a Adidas Benelux. (viz body 62–64, výrok 1–3)“

31. Městský soud v Praze musel tuto námitku odmítnout jako nepatřičnou. V inkriminované věci, jak je zřejmé z citace, se SDEU zabýval otázkou dobrého jména označení. Nicméně žalobce v průběhu známkoprávního řízení dobré jméno nenamítal. Namítaný rozsudek se na předmětné řízení nevztahuje. Z námitek nevyplývá nic, z čeho by bylo možno usuzovat na vysokou rozlišovací způsobilost namítaného označení, jež by mohla mít vliv na posouzení pravděpodobnosti záměny označení.
32. Pokud žalobce namítal chybné posouzení pravděpodobnosti záměny porovnávaných označení z hlediska vizuálního, fonetického, sémantického, jako i z hlediska celkového dojmu, musel soud tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou.
33. Podle názoru soudu porovnávaná označení „PUREWIN“ a „proWIN“ byla oběma správními orgány posuzována podle jednotlivých hledisek významných pro posouzení pravděpodobnosti záměny porovnávaných označení, a to z hlediska vizuálního, fonetického, sémantického i z hlediska celkového dojmu, jakým působí na průměrného spotřebitele. Jednotlivá hlediska byla v případě obou označení posuzována jak odděleně, tak i z hlediska celkového dojmu, jakým porovnávaná označení působí na průměrného spotřebitele.
34. Obě porovnávaná označení mají shodnou koncovou část „WIN“, která je v namítaném označení zvýrazněna velkými písmeny a má tak dominanci v tomto označení. Takovou roli však již nehraje v napadeném označení „PUREWIN“, v němž dominance náleží prvním dvěma slabikám „PU“ a „RE“. Podle názoru soudu žalobce chybí, když vyčleňuje z napadeného označení „PUREWIN“ jeho koncovou část „WIN“ a přikládá jí samostatné postavení a rozlišovací způsobilost v rámci označení. Podle názoru soudu je nutno souhlasit se závěrem žalovaného, že napadené označení tvoří jeden slovní fantazijní prvek, který bude průměrným českým spotřebitelem vnímán jako celek, aniž by z něho vyčleňoval koncovou část „WIN“ a činil ji samostatným nositelem distinkitivity.
35. Naproti tomu namítaná ochranná známka Společenství „proWIN“ má z vizuálního hlediska zdůrazněnou koncovou část „WIN“ pomocí velkých písmen, což opticky rozděluje namítané označení a může tak vést k tomu, že spotřebitel, s ohledem na velká písmena, koncovou část „WIN“ bude vnímat jako dominantní část celého označení. Napadená ochranná známka

„PUREWIN“ je tvořena jedním slovním fantazijním prvkem, který není nijak vizuálně rozdělen. Pokud žalobce namítal, že napadené slovní označení může být užíváno ve stejném

provedení jako namítané označení, musel soud tuto námitku odmítnout jako spekulativní, neboť nebyla nijak doložena. Užívání napadeného označení „PUREWIN“ s potlačenou počáteční částí a zvýrazněnou koncovou částí pomocí malých a velkých písmen, jako je

tomu u namítaného označení „proWIN“, vytváří určitou specifickou koncepci namítaného označení, která není běžná, a nelze proto automaticky bez dalšího vycházet z toho, že napadené označení bude užíváno právě v tomto konkrétním provedení.

36. Žalovaný při svém rozhodování přihlédl ke standardní judikatuře Tribunálu, konkrétně k rozsudku Tribunálu ve spojených věcech T-183/02 a T-184/02 El Corte Inglés, SA v. OHIM (slovní ochranná známka MUNDICOR), podle něhož průměrný spotřebitel přikládá obvykle větší význam počáteční části slov. Pokud jde o hodnocení nebezpečí záměny, bylo konstatováno, že sémantické rozdíly mohou za určitých podmínek neutralizovat vizuální a fonetickou podobnost porovnávaných ochranných známek, přičemž rozhodující je vnímání průměrného spotřebitele.
37. Koneckonců v citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 41/2012-46 Nejvyšší správní soud připomněl, že při posuzování podobnosti slovních označení pro účely § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách, že průměrný spotřebitel obvykle přikládá větší význam počáteční části slov než částem následujícím.
38. Obdobný závěr vyplývá rovněž z rozsudku Tribunálu ve věci T-402/07 Kaul GmbH v. OHIM (ARCOL), v němž Tribunál judikoval:
39. „Stejný počet písmen tvořících dvě slovní ochranné známky totiž sám o sobě nemá žádný zvláštní význam pro veřejnost, které jsou ochranné známky určeny, a to ani pro veřejnost specializovanou. Vzhledem k tomu, že abeceda je tvořena omezeným počtem písmen, která ostatně nejsou všechna užívána stejně často, je nevyhnutelné, že celá řada slov je tvořena stejným počtem písmen a některá z nich mají dokonce společná, aniž by bylo možné je pouze z tohoto důvodu kvalifikovat jako vzhledově podobná. Veřejnost si krom toho obecně není vědoma přesného počtu písmen, která tvoří slovní ochrannou známku, a proto si ve většině případů nepovšimne toho, že dvě kolidující ochranné známky jsou tvořeny stejným počtem písmen. Při posuzování vizuální podobnosti dvou slovních ochranných známek je důležitý spíše výskyt více písmen ve stejném pořadí v každé z těchto známek. (viz body 81–83)“
40. V bodě 85 tohoto rozsudku Tribunál znovu připomenul, že spotřebitel obecně věnuje větší pozornost začátku ochranné známky než jejímu konci z důvodu způsobu čtení zleva doprava.
41. Žalovaný ze shora uvedených důvodů nepochybil, když dospěl k závěru, že jako dominantnější se u napadené ochranné známky „PUREWIN“ jeví počáteční část „PURE“.
42. Pokud žalobce při hodnocení podobnosti z hlediska vizuálního posouzení spatřoval rozpor v odůvodnění žalovaného spočívající v tom, že jako dominantní se žalovanému jeví počátky porovnávaných označení „PURE“ a „pro“, přičemž dále uvedl, že u namítané ochranné známky lze jako dominantní vnímat část „WIN“, musel soud tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou.
43. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný vycházel z ustálené judikatury SDEU, resp. Tribunálu, podle které má počáteční část slovní ochranné známky obvykle významnější dopad na pozornost spotřebitele, než zbývající část označení. Tato zásada koneckonců našla uplatnění i v ustálené citované judikatuře Nejvyššího správního soudu. Z tohoto pohledu se jako dominantní jeví předpony „PURE“ a „pro“ porovnávaných

označení. Nicméně jak uvedl Nejvyšší správní soudu v citovaném rozsudku č. j. 8 As 41/2012-46: *Tato kritéria však nelze aplikovat mechanicky.*

44. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že počáteční část namítaného označení „proWIN“ je napsána malými písmeny, a že se dá logicky usuzovat, že spotřebitel tím bude z vizuálního hlediska upozorněn na zbývající koncovou část „WIN“, které podle toho věnuje i vyšší pozornost. U namítaného označení „proWIN“ by z vizuálního hlediska byla jako dominantní vnímána jeho počáteční odlišná část v případě, že by namítané slovní označení bylo užíváno bez rozdělení na velká a malá písmena. Namítané označení „proWIN“ bude podle názoru soudu vnímáno jako jeden fantazijní celek, a proto je třeba považovat za distinktivní celé označení a nikoli jen jeho koncovou část „WIN“, nicméně tato koncová část bude průměrným spotřebitelem považována za dominantní.
45. Podle názoru soudu je nutno odmítnout tvrzení žalobce, že pouhé jedno či dvě odlišná písmena uprostřed porovnávaných označení nemohou zajistit dostatečnou odlišnost označení. Z hlediska vizuálního porovnávání označení „PUREWIN“ a „proWIN“ průměrný spotřebitel dobře odliší. V napadeném označení „PUREWIN“ bude spotřebitel počáteční písmeno „P“ vnímat jako celek začátku označení „PURE“ a v případě namítaného označení „proWIN“ potom počáteční „p“ spotřebitel bude vnímat jako „pro“. Shodné koncové části „WIN“ s ohledem na citovaná výkladová pravidla nebude věnovat takovou pozornost, jako části počáteční. Pokud jde o namítané označení, může optické rozdělení pomocí malých a velkých písmen vést k odlišnému vnímání koncové části „WIN“, kdy spotřebitele, na rozdíl od napadeného označení vnímaného jako celek, tato část upoutá více, neboť je dominující, může u něj evokovat i určitý laudatorní význam – win = získat, vyhrát, vítězství. Z vizuálního hlediska odlišné počáteční části „PURE“ a „pro“ převáží nad shodnou koncovou částí a shodným počátečním písmenem „p“. Celkový dojem porovnávaných označení tedy bude pro průměrného spotřebitele odlišný.
46. Pokud žalobce namítal, že chybné posouzení porovnávaných označení z hlediska fonetického žalovaným, musel soud tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že napadené označení „PUREWIN“ bude spotřebitelem vyslovováno jako „pu-re-vin“, popř. s anglickou výslovností „pjúr-vin“, zatímco namítaná ochranná známka Společenství „proWIN“ bude vyslovována jako „pro-vin“. Žalovaný stejně jako v případě vizuálního hlediska neshledal ani u fonetického hlediska podobnost porovnávaných označení. Poukázal na to, že spotřebitel se zpravidla více soustředí na začátek označení, který slyší jako první a vyslovuje s větším důrazem, což u porovnávaných označení tvoří odlišné výrazy „pro“ a „PURE“. Vyjádřil se i k odlišnému počtu slabik 3 + 2 při výslovnosti „pu-re-win“ a „pro-vin“, kterou lze u průměrného českého spotřebitele očekávat. Podle názoru soudu není hodnocení žalovaného chybné.
47. Pokud žalobce tvrdil podobnost označení při anglické výslovnosti označení, kdy mají označení stejný počet slabik a stejný rytmus výslovnosti, musel soud toto tvrzení odmítnout jako

nedoložené, neboť od průměrného českého spotřebitele nelze očekávat znalost anglické výslovnosti porovnávaných označení. Nicméně i při anglické výslovnosti napadeného označení „pjúr-vín“ určitou částí spotřebitelské veřejnosti, kdy počet slabik bude stejný, je výslovnost začátečních částí obou označení odlišná. V napadeném označení „PUREWIN“ je první slabika „pjúr“ je vyslovována dlouze s důrazem na odlišné „ú“, zatímco v namítaném označení „proWIN“ se první slabika „pro“ se vysloví krátce. Porovnávaná označení tedy nelze považovat za foneticky podobná.

48. Pokud žalobce namítal chybné posouzení z hlediska sémantického a tvrdil, že porovnávaná označení vyvolávají blízké sémantické vazby, musel soud tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Žalobce tvrdil, že obě označení jsou sice jako celek fantazijní označení, nicméně jde o složeniny anglických slov, kterým bude český spotřebitel rozumět - „PURE“ = čistý a „WIN“ = vyhrát, „pro“ odvozeno od „professional“ = profesionál. Obě označení mají shodný

základ „vyhrát“, přičemž u napadeného označení jde o „čistou výhru“ a u namítaného o „profi výhru“, což v obou případech značí stoprocentní výhru.

49. Tento názor tvrzený žalobcem je však podle názoru soudu nutno považovat za nepravděpodobný, za spekulativní. Je totiž nepravděpodobné, že průměrný český spotřebitel rozdělí napadené označení „PUREWIN“ na dva výrazy, kterým přiřadí význam odvozený z angličtiny, aby takové označení jako celek vnímal ve významu „čistá výhra“⁴⁴. Stejně nepravděpodobné je tvrzení žalobce, že průměrný český spotřebitel bude namítané označení „proWIN“ vnímat se stejným významem, a že jeho první část „pro“⁴⁴ bude chápat jako zkratku slova „profesionál“, poté tomuto označení přiřadí význam „profi výhra“. Žalobce toto své tvrzení nijak nedoložil, a proto námitku, že porovnávaná označení z hlediska sémantického mají stejný význam, že se v obou případech jedná o stoprocentní výhru, je nutno odmítnout jako nepatřičnou.
50. Správně označil žalovaný toto tvrzení žalobce za ryze účelové, neboť lze těžko předpokládat, že by průměrný spotřebitel dovodil z výrazu „pro“, že se jedná o zkratku ve významu „professional, profesionál či profesionální“, a že by v porovnávaných označeních spatřoval podobný význam ve smyslu stoprocentní výhra.
51. Městský soud v Praze přisvědčil závěru žalovaného, že obě porovnávaná označení „PUREWIN“ a „proWIN“ je nutno vnímat jako fantazijní výrazy. V případě namítaného označení, kde je koncová, velkými písmeny zvýrazněná, část „WIN“, může částí veřejnosti se znalostí angličtiny připomínat anglické slovo s významem „získat, vyhrát, vítězství“. Přisvědčil závěru, že z provedeného posouzení nevyplývají žádné blízké sémantické vazby mezi porovnávanými označeními.
52. Žalobce namítal nedostatečné porovnání výrobků a služeb, kterými jsou chráněna porovnávaná označení, konkrétně nesouhlasil s tím, že napadené výrobky „*textil a textilní zboží nezahrnuté v jiných třídách, nábytkové ochranné potahy*“ přihlášené ve třídě 24 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb a napadené služby přihlášené ve

třídě 37 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb byly posouzeny jako nepodobné s namítanými výrobky.

53. Podle názoru Městského soud v Praze žalovaný nepochybil, když v napadeném rozhodnutí mj. uvedl, že tyto výrobky jsou odlišné. Nelze souhlasit s tvrzením žalobce, že přihlášené výrobky ve třídě 24 „textil a textilní zboží nezahrnuté v jiných třídách, nábytkové a ochranné potahy“ jsou přinejmenším podobné namítaným výrobkům, neboť tyto výrobky lze podřadit „čisticí hadříky“ chráněné namítanou ochrannou známkou Společenství ve tří 21. K posouzení podobnosti namítaných výrobků „čisticí hadříky“ s napadenými výrobky „textil a textilní zboží nezahrnuté v jiných třídách, nábytkové a ochranné potahy“ nestačí, že tyto výrobky mohou být vyrobeny z textilního materiálu, když „čisticí hadříky“ jsou čisticími potřebami nebo prostředky, určené k čištění a uklizení, se kterým textil a textilní zboží a priori nesouvisí. Jak žalovaný uvedl v napadeném rozhodnutí, naopak mohou sloužit k úplně jiným účelům, nemusí být poskytovány současně s namítanými výrobky ani se vzájemně nedoplňují. Textil a textilní zboží jsou poptávány na zcela odlišných trzích než čisticí prostředky. Žalovaný nepochybil, když „čisticí hadříky“ neposoudil jako výrobky podobné textilu a textilnímu zboží nezahrnutému v jiných třídách. Takovéto posouzení by totiž představovalo nepřípustné rozšíření úzce vymezené skupiny výrobků s jiným účelem použití na široce vymezenou škálu textilu a textilního zboží.
54. Pokud jde o nábytkové ochranné potahy a „čisticí hadříky“, ani v tomto případě nebylo lze shledat podobnost výrobků. Nábytkové ochranné potahy chrání nábytek před různými vlivy a „čisticí hadříky“ jsou čisticí prostředky určené k čištění. Soud stejně jako žalovaný neshledal blízkou konkrétní spojitost, pro kterou by bylo lze konstatovat podobnost těchto porovnávaných výrobků.
55. Pokud jde o napadené služby „služby úklidové, čištění, praní prádla, čištění interiérů budov, čištění vnějších povrchů a ploch budov, včetně fasád a oken, pronájem čisticích strojů, hubení škůdců s výjimkou zemědělských“ nárokové ve třídě 37 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb, nejedná se o služby, které by se pouze vztahovaly k výrobkům zapsaným pro namítanou ochrannou známku. Skutečnost, že v rámci těchto služeb mohou být používány namítané čisticí prostředky nebo přípravky, nestačí ke shledání podobnosti. Žalovaný podle názoru soudu správně v napadeném rozhodnutí uvedl, že tyto služby jsou primárně poptávány za jiným účelem a vzhledem k namítaným výrobkům zejména ve třídách 3 a 21 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb nejde o produkt konkurenční ani komplementární. Tyto služby zpravidla poskytují specializované osoby, odlišné od výrobce, přičemž průměrný spotřebitel si bude vědom toho, že se nejedná o stejného výrobce nebo poskytovatele služeb.
56. Pokud žalobce namítal, že žalovaný neaplikoval tzv. „kompenzační princip“, musel Městský soud v Praze tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou.
57. V namítaném rozsudku SDEU ve věci C-39/97 Canon je formulován tzv. kompenzační princip, a z něhož vyplývá zejména nutnost posuzovat zaměnitelnost samotných označení a podobnost výrobků a služeb nikoliv izolovaně, ale ve vzájemné souvislosti, přičemž v případě, kdy je stupeň podobnosti samotných označení vysoký, postačuje pro konstatování nebezpečí záměny i případný nižší stupeň podobnosti výrobků a služeb (a naopak).
58. V inkriminované věci Městský soud v Praze nemohl přihlídnout k tzv. kompenzačnímu principu ve smyslu rozsudku SDEU ve věci C-39/97 Canon, neboť nebyla zjištěna ani

podobnost porovnávaných označení z vizuálního, fonetického i sémantického hlediska, a ani tím pádem i z hlediska celkového dojmu, jakým působí na průměrného spotřebitel.

59. Žalovaný proto nepochybil, když k aplikaci tzv. kompenzačního principu nepřistoupil, ačkoliv u některých porovnávaných výrobků dospěl k závěru o vzájemné shodnosti či podobnosti. za podstatné je však nutno pokládat skutečnost, že nebyla shledána podobnost porovnávaných označení, a to v žádném stupni. *Conditio sine qua non* neboli podmínka nezbytná k uplatnění tzv. kompenzačního principu tak nebyla splněna.
60. Městský soud v Praze se při vypořádání žalobních námitek řídil nálezem Ústavního soudu ze dne 12. února 2009, III. ÚS 989/08, podle něhož *není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná.* (bod 68).

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

61. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.
62. Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 23. dubna 2018

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu